

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418201094
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8418201094.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne: M. W. B., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXXX/X, C., zastúpenej JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves, proti žalovanému : G. Dr. Z. Q. v C. n. o., T.: XX XXX XXX, so sídlom I. XX, C., za účasti Q. - A. poisťovňa, a.s., so sídlom V. rad 4, K., T.: XX XXX XXX, ako intervenienta na strane žalovaného o náhradu škody na zdraví žalobkyne s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 3C/10/2018 - 180 zo dňa 25.05.2022, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti t.j. okrem výroku I. o zastavení konania v časti o zaplataenie sumy 594,80 eur a výroku IV. o nepriznaní trov konania intervenientovi.

II. P r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že I. Konanie v časti o zaplataenie sumy 594,80 eur z a s t a v u j e. II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 3.959,93 eur, z toho sumu 3.220,- eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, sumu 220,19 eur titulom náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti a sumu 519,74 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo sumy jej prisúdenej, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením. IV. Intervenientovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, § 121 ods. 3, § 420 ods. 1, 2, 3, § 444, § 446 Občianskeho zákonníka, podľa ust. § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, 3, 4, 6 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1, 2 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch a tlmočníkoch, a o prekladateľoch, a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1, § 209 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že rozsudkom č.k. 3C/65/2015-185 zo dňa 16.03.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 3C/65/2015-190 zo dňa 10.04.2018, právoplatným dňa 01.05.2018 súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni sumu 27.692,- eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň II. výrokom nárok žalobkyne nad sumu 27.692,- eur vylúčil na samostatné konanie, rovnako ako aj nárok žalobkyne na bodové ohodnotenie vo výške 200 bodov, ktoré boli priznané v ďalšom znaleckom posudku a rovnako ako aj mzdové nároky žalobkyne uplatnené v pôvodnom návrhu. V III. výroku uviedol,

že o trovách konania bude rozhodnuté v záverečnom rozhodnutí súdu. Predmetná vec bola vylúčená na samostatné konanie a v priebehu ďalšieho konania vedená pod sp. zn. 3C/10/2018.

4. V odôvodnení rozsudku súd neakceptoval námietku žalovaného a vedľajšieho účastníka o tom, že ide o premlčaný nárok, nakoľko aj z predloženého znaleckého posudku z roku 2017 bolo zistené, že žalobkyňa trpí ďalšími a ďalšími komplikáciami, teda jej zdravotný stav zrejme nie je ešte stále stabilizovaný a vznikajú ďalšie komplikácie. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. O tom kedy sa žalovaná dozvedela o škode svedčí aj skutočnosť, že žalovaný spochybnil posudok M.. T. a tým aj istú mieru istoty žalobkyne, kedy sa dozvedela o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, a preto bolo potrebné vypracovať ďalší znalecký posudok, ktorý stabilizoval jednak zdravotný stav a jednak výšku uplatneného nároku, t. j. bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia.

5. Písomným podaním zo dňa 07.09.2018 zaslaným súdom žalovanému aj intervenientovi, spresnila žalobkyňa podanú žalobu, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie tak, že v priebehu ďalšieho konania uplatnila nárok na náhradu sumy vo výške 4.549,46 eur, pozostávajúcej zo sumy 3.220,- eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, zo sumy 809,72 eur titulom straty na zárobku počas trvania PN a zo sumy 519,74 eur, ktorá bola vynaložená ako náklady v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 29/2014 znalcom M.. V. T. a nárok na náhradu trov konania. Uviedla, že v ďalšom konaní netrvá na uplatňovanom nároku v sume 516,80 eur, ktorý predstavuje rozdiel medzi uplatňovaným nárokom za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe znaleckého posudku M.. T. vo výške 22.412,80 eur a uznaným nárokom zo strany žalovaného vo výške 21.896 eur, ktorý rozdiel vznikol v dôsledku nesprávneho určenia hodnoty bodu a vzhľadom k tomu v časti sumy 516,80 eur berie svoj žalobný návrh späť a žiada v tejto časti konanie zastaviť. Vzhľadom k tomu, že trvala na nároku z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, konkrétne položky č. 310, o ktorý rozšírila svoj žalobný návrh podaním zo dňa 27.02.2018, doručeným súdu dňa 02.03.2018, nie však vo výške 3.296 eur (200 bodov x 16,48 eur) ale vo výške 3.220,- eur (200 bodov x 16,10 eur), v časti 76,- eur zobrala svoj žalobný návrh späť a žiadala aj v tejto časti konanie zastaviť. Taktiež upravila aj výšku náhrady za stratu na zárobku počas PN zo sumy 811,72 eur na sumu 809,72 eur (176,43 eur strata na zárobku január 2013 + 237,21 eur strata na zárobku február 2013/ 190,31 eur strata na zárobku marec 2013 + 206,01 eur strata na zárobku apríl 2013), a preto netrvala na sume 2,- eur, ktorá predstavovala rozdiel medzi pôvodne uplatňovanou sumou 811,72 eur a sumou 809,72 eur.

6. Uplatnenie nároku sťaženia spoločenského uplatnenia podľa položky č. 310 odôvodnila tým, že si ho uplatnila po tom čo sa o ňom dozvedela na základe vypracovaného znaleckého posudku znaleckej organizácie. Tvrdila, že v prípade uplatňovania si nároku na náhradu škody na zdraví neplynie objektívna lehota ale plynie subjektívna lehota, ktorá začína plynúť odkedy sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá. Nakoľko sama nedisponuje takými odbornými vedomosťami, ktoré by jej umožňovali adekvátne a odborne posúdiť jej zdravotný stav, bola odkázaná na toto posúdenie odborníkmi, a to či už M.. T. alebo znaleckou organizáciou L. Q., ktorá v podstate odobrila v plnom rozsahu bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia M.. T., pričom ho navyše rozšírila o položku č. 310. Podľa nej pripustenie námietky premlčania uplatňovanej žalovaným by bolo okrem iného i v rozpore s dobrými mravmi nakoľko škoda na zdraví a poškodenia, ktoré utrpela v súvislosti s vykonaným operačným zákrokom dňa 18.01.2013 a následnou pooperačnou starostlivosťou zo strany žalovaného významne zhoršili kvalitu jej života. Nárok na náhradu škody na zdraví uplatnila na súde riadne a včas a uplatnenie námietky premlčania zo strany žalovaného považovala za zneužitie práva na jej úkor, nakoľko ona žiadnym spôsobom nezavinila prípadné márne uplynutie premlčacej doby a v tomto prípade by sa jednalo o neprimerane tvrdý postih už vzhľadom na jej zdravotný stav, ktorý je dôsledkom nesprávneho postupu žalovaného.

7. Žalovaný so spresneným, resp. vyšpecifikovaným návrhom v rámci konania sp. zn. 3C/10/2018 nesúhlasil a žiadal žalobu v tejto časti zamietnuť v plnom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania. Trval na vznesenej námietke premlčania k položke č. 310, keďže žalobkyňa tento návrh uplatnila relevantne až 02.03.2018, teda po subjektívnej premlčacej dobe s poukazom na ustanovenie § 100 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a § 106 ods. 1 OZ. Namietal aj priznanie náhrady za stratu na zárobku počas trvania PN v celkovej výške 809,72 eur za obdobie od 17.01.2013 do 31.04.2013, pretože považoval práceneschopnosť za neprimeranú a žiadal zamietnuť aj náklady spojené s vypracovaním

súkromného znaleckého posudku. Znalecký posudok bol vypracovaný MUDr. V. T. pod č. XX/XXXX zo dňa 08.02.2015 a žalobkyňa podala žalobu na súd oneskorene, pričom pokiaľ ide o náklady znaleckého posudku uviedol, že s poukazom na § 252 Civilného sporového poriadku každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

8. Intervenient navrhoval taktiež zamietnuť vyšpecifikovanú žalobu, a to tak v časti spoločenského uplatnenia, ako aj v časti náhrady za práceneschopnosť a rovnako aj v časti priznania nákladov na vypracovanie znaleckého posudku. Podľa neho najneskôr 08.02.2017 došlo k uplynutiu premlčacej doby, pričom žalobkyňa rozšírila žalobný návrh dňa 02.03.2018.

9. Z dôvodu spochybňovania uplatnenia sťaženia spoločenského uplatnenia podľa položky č. 310 žalovaným a intervenientom, súd prvej inštancie nariadil vykonanie doplnenia znaleckého dokazovania znaleckou organizáciou L. Q. znalecká organizácia, s. r. o. k znaleckému posudku č. XX/XXXX. Zo záverov znaleckého úkonu č. XX/XXXX vyplynulo, že položka č. 310- poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu bola teoreticky hodnotiteľná najskôr rok po ukončení liečby, ale v danom prípade vzhľadom na opakované operácie, hnisanie v rane a ambulantnú liečbu do 13.10.2013 je optimálne považovať až rok 2015 za dátum, kedy bolo možné považovať stav žalobkyne sa ustálený na hodnotenie rozsahu sťaženia spoločenského uplatnenia. Na otázku, či bolo možné ohodnotiť túto položku už v čase vypracovania posudku, ktorý žalobkyňa predložila do konania, znalecká organizácia uviedla, že v otázke nie je síce exaktne definované, o ktorý posudok ide, ale pokiaľ sa jedná o posudok M. T., ktorý bol vypracovaný dňa 08.02.2015, čiže v tom čase z retrospektívneho pohľadu bolo možné plniť položku č. 310.

10. K doplnku znaleckého posudku žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 16.09.2019 uviedla, že vzhľadom na opakované operácie a iné zdravotné komplikácie počas liečby, je veľmi ťažké u nej hovoriť o nejakom optimálnom stave. Okrem fyzických komplikácií trpela a aj trpí vážnymi psychickými problémami v dôsledku jej zhoršenia zdravotného stavu. Mala za to, že znalci v odpovedi na otázku č. 1 iba teoreticky uvažujú nad optimálnymi možnosťami ustálenia zdravotného stavu, a preto ani samotní znalci nedokážu a nemôžu jednoznačne a presne určiť konkrétny dátum ustálenia zdravotného stavu žalobkyne. Jej zdravotný stav sa stále vyvíjal. M. V. T. vo svojom odbornom stanovisku zo dňa 10.10.2018 jednoznačne uviedol, že jeho posudok, ktorý vypracoval ku dňu 08.02.2015, neobsahoval položku č. 310- poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného listu, pretože tento následok sa vyvinul až neskôr, teda až po podaní znaleckého posudku, v priebehu rokov 2015 až 2017. M. V. T. bol s ňou v odbornom kontakte opakovane, sledoval jej zdravotný stav a podrobil ju klinickému lekárskemu vyšetreniu aj dňa 03.10.2018, t. j. pred podaním tohto odborného stanoviska. Na podklade tohto vyšetrenia zo dňa 03.10.2018 konštatoval, že ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku nemohol obodovať položku č. 310, keďže v čase vypracovania znaleckého posudku nebol ešte zdravotný stav žalobkyne ustálený. Nakoľko sa tento stav vyvíjal, nestotožnila sa s názorom znalcov, ktorí uviedli v Doplnku č. XX/XXXX, pretože bol urobený len na základe teoretických vedomostí znalcov, ktoré nezohľadnili konkrétny individuálny prípad žalobkyne, a to predovšetkým individuálny priebeh jej liečenia a to či už po fyzickej alebo psychickej stránke, čo malo a má určite vplyv na celkový zdravotný stav z hľadiska jeho ustálenia. Pred rozhodnutím súdu zobrala ešte späť žalobu v časti uplatneného nároku na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti a trvala na tomto nároku vo výške 265,65 eur.

11. Rozsudkom č. k. 3C/10/2018-94 zo dňa 21.11.2019 súd I. výrokom zamietol žalobu žalobkyne na sumu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3.220,- eur, v časti nároku za stratu na zárobku počas trvania PN ohľadne sumy 265,65 eur a v časti nároku na náklady súvisiace s vypracovaním znaleckého posudku č. 29/14 v sume 519,74 eur, II. výrokom zastavil konanie v časti ohľadne istiny vo výške 544,07 eur a III. výrokom vyslovil, že žalovaným priznáva právo na náhradu trov konania vo vzťahu ku žalobkyňi v rozsahu 90%, o ktorom bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

12. Krajský súd Prešov uznesením č. k. 5Co/39/2020-148 na základe odvolania podaného žalobkyňou zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti t. j. okrem výroku II. o zastavení konania ohľadne sumy 544,07 eur a časti výroku I. čo do nároku za stratu na zárobku počas trvania PN nad sumu 220,19 eur a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zastavení konania v časti ohľadne istiny vo výške 544,07 eur, a v časti výroku I. čo do nároku za stratu na zárobku počas PN nad sumu 220,19

Eur, odvolaním napadnutý nebol, preto v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť (dňa 28.02.2020) a odvolací súd ho nepreskúmaval. V ostatnej časti podstatnú časť nárokov ako aj výrok o trovách konania súd nijako právne neodôvodnil, pričom právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Zároveň súd prvej inštancie ani neodôvodnil, prečo nevykonal dokazovanie navrhované žalobkyňou na preukázanie jej skutkových tvrdení, čo do včasnosti rozšírenia žaloby o sumu 3.220,- eur za sťaženie spoločenského uplatnenia týkajúcej sa položky č. 310 v znaleckom posudku za 200 bodov. Úlohou súdu prvej inštancie bude odstrániť pochybenia vytýkané odvolacím súdom, vec opätovne prejednať, vysporiadať sa so všetkými odvolacími námietkami a rozhodnutie náležite odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods.2 Civilného sporového poriadku tak, aby bolo preskúmateľné. Odvolací súd zároveň podotkol, že otázka včasnosti uplatnenia nároku pri rozšírení žaloby o ďalšie bodové hodnotenie v priebehu konania na súde bola opakovane riešená odvolacím súdom.

13. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že nakoľko ani prvoinštančný ani odvolací súd nerozhodli o späťvzatiach žalobkyne v písomnom podaní zo dňa 07.09.2018, súd pre úplnosť uviedol, že žalobkyňa z pôvodne uplatňovanej nesprávne vypočítanej sumy sťaženia spoločenského uplatnenia podľa položky č. 310 netrvala na uplatňovanom nároku v sume 516,80 eur, ktorý rozdiel vznikol v dôsledku nesprávneho určenia hodnoty bodu a vzhľadom k tomu v časti sumy 516,80 eur a sumy 76,- eur vzala žalobu späť. Rovnako tak vzala žalobu späť aj v časti straty na zárobku počas PN zo sumy 811,72 eur na sumu 809,72 eur (176,43 eur strata na zárobku január 2013 + 237,21 eur strata na zárobku február 2013/ 190,31 eur strata na zárobku marec 2013 + 206,01 eur strata na zárobku apríl 2013), a preto netrvala na sume 2,- eur, ktorá predstavovala rozdiel medzi pôvodne uplatňovanou sumou 811,72 eur a sumou 809,72 eur. Nakoľko v sume 594,80 eur netrvala na podanej žalobe, žiadala, aby súd konanie v tejto časti zastavil.

14. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa vzala svoju žalobu sčasti späť a žalovaný ani intervenient neuviedli, že by so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasili, súd prvej inštancie postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie v rozsahu späťvzatia žaloby zastavil.

15. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobkyňou ostal nárok na zaplatenie sumy 3.959,93 eur, z toho suma 3.220,- eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, suma 220,19 eur titulom náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti a suma 519,74 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a na trovy konania.

16. Medzi stranami po právoplatných rozhodnutiach nebolo sporné, že zo strany žalovaného voči žalobkyňi došlo k postupu non lege artis, a preto jej voči žalovanému vznikol nárok na náhradu škody na zdraví. Sporným medzi stranami po vypracovaní znaleckého posudku č. 26/2017 ostal nárok žalobkyne na úhradu položky č. 310 - poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu 200 bodov vo výške 3.220,- eur v dôsledku vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného a intervenienta a ostatné súdom vylúčené nároky.

17. V pôvodnom konaní vo veci sp. zn. 3C/65/2015 žalobkyňa spolu so žalobou predložila súkromný znalecký posudok č. 29/2014 zo dňa 08.02.2015 vypracovaný MUDr. V. T., v ktorom nebola ohodnotená položka č. 310 - poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu. Znalecký posudok bol vypracovaný ku dňu 08.02.2015 na základe podkladov- zdravotnej dokumentácie M.. W. B. a anamnestického a klinického vyšetrenia M.. W. B.. V závere znaleckého posudku, v bode 7. znalec uviedol, že po uplynutí dvoch rokov od posudzovanej operácie je možné určiť, že popísané trvalé následky sú trvalé, nemenné a ďalšou liečbou neovplyvniteľné. Následne na návrh žalovaného bolo nariadené znalecké dokazovanie, ktorým bola poverená spoločnosť L. Q., znalecká organizácia s.r.o., C. XX, C. a ktorá vypracovala znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 19.12.2017, ku dňu od 17.01.2013 do 21.09.2017, a to na základe súdneho spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C/65/2015, zdravotnej dokumentácie, odbornej gynekologickej a chirurgickej literatúry a klinického vyšetrenia pani M.. B.. Na čl. 29 znaleckého posudku je uvedené, že práve na základe klinického vyšetrenia pani M.. B. stanovila znalecká organizácia v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia okrem iného aj položku č. 310 poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu v počte bodov 200. Uvedené následky sú z chirurgického hľadiska trvalé, bez očakávateľného zlepšenia a ich stav už nie je chirurgicky korigovateľný. S rastúcim vekom poškodenej možno očakávať miernu progresiu následkov. Uvedené následky M.. B. hendikepujú vo všetkých aspektoch bytia, ako v spoločenskom, rodinnom aj pracovnom

byť. Znalecký posudok č. XX/XXXX prevzal podľa doručenky na čl. 229 spisu právny zástupca žalobkyne dňa 18.01.2018. Písomným podaním zo dňa 27.02.2018, doručeným súdu dňa 02.03.2018 žalobkyňa rozšírila svoj nárok o sťaženie spoločenského uplatnenia podľa položky č. 310.

18. Ako už bolo vyššie uvedené z dôvodu spochybnovania žalobkyňou uplatneného nároku žalovaným a intervenientom na strane žalovaného bol vypracovaný Doplnok ku znaleckému posudku č. XX/XXXX zo dňa 19.12.2017, č. XX/XXXX, z ktorého vyplynulo, že bodové ohodnotenie pod položkou č. 310 - poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu, bolo možné zahrnúť do znaleckého posudku, resp. za toto poškodenie bolo možné uplatňovať nárok skôr, pretože zdravotný stav žalobkyne bol ustálený v roku 2015.

19. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že všetky súdu predložené znalecké posudky boli spracované a vydané podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov a obsahujú znaleckú doložku.

20. To, že žalovaný nekonal lege artis bolo ustálené medzitimným rozsudkom č. k. 3C/65/2015-83 zo dňa 17.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 14Co/67/2016-158 zo dňa 20.04.2017, právoplatným dňa 11.08.2017. Dôležitý predpoklad pre priznanie náhrady škody na zdraví je, že medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody musí byť úplne preukázaná príčinná súvislosť. V tomto prípade je potrebné konštatovať, že príčinnú súvislosť pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti non lege artis a poškodením zdravia žalobkyňa je bezpochyby možné uzavrieť, nakoľko to vyplýva zo všetkých predložených dôkazov a už právoplatných rozhodnutí. Znalci v znaleckých posudkoch, vedomí si následkov nepravdivého znaleckého posudku sa vyjadrili k veci jasne a identifikovali aj príčinnú súvislosť medzi pochybením poskytovateľa zdravotnej starostlivosti a škodou na zdraví žalobkyne, pacientky.

21. Ako už bolo vyššie uvedené, pri právnom posúdení veci, súd vychádzal z ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka platného v čase vzniku a uplatnenia škody, podľa ktorého pri škode na zdraví sa jednorazové odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Tieto nároky sa priznávajú jednorazovo, a to na základe lekárskeho posudku a pri určení výšky týchto nárokov sa vychádza z celkového počtu, ktorými sa bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku ohodnotili.

22. V súčasnej dobe platí zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov. Predmetom v tomto konaní bol zostávajúci nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví spôsobenej žalovaným postupom non lege artis pozostávajúci zo sťaženia spoločenského uplatnenia podľa položky č. 310.

23. V tomto prípade žalobkyňou uplatňovaná položka vyplynula zo znaleckého posudku č. 26/2017 vypracovaného spoločnosťou L. Q., znalecká organizácia s.r.o., C. XX, C., v ktorom je uvedené, že na základe klinického vyšetrenia pani M.. B. stanovila znalecká organizácia v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia okrem iného aj položku č. 310 poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu v počte bodov 200. Uvedené následky sú z chirurgického hľadiska trvalé, bez očakávateľného zlepšenia a ich stav už nie je chirurgicky korigovateľný. S rastúcim vekom poškodenej možno očakávať miernu progresiu následkov. Uvedené následky M.. B. hendikepujú vo všetkých aspektoch bytia, ako v spoločenskom, rodinnom aj pracovnom bytí. Tento znalecký posudok bol vypracovaný v súlade s § 18 zákona č. 382/2004 Z. z., pretože druh znaleckého úkonu určoval súd.

24. Nárok na náhradu škody na zdraví vzniká dátumom vyhotovenia lekárskeho posudku, ktorý sa podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Jednoročná lehota od poškodenia na zdraví je len orientačná, keďže proces regenerácie ľudského organizmu je u každého individuálny a často sa doba liečenia dá predpokladať len orientačne. Možno konštatovať, že k ustáleniu zdravotného stavu dochádza v okamihu, v ktorom má posudzujúci lekár k dispozícii objektívne skutkové okolnosti, na základe ktorých možno prvýkrát

posúdiť rozsah škody a vyčíslíť výšku škody. Ustálenie zdravotného stavu predstavuje okamih, odkedy možno po prvýkrát stanoviť a bodovo ohodnotiť rozsah vzniknutej škody a taktiež okamih, odkedy začína poškodenému plynúť premlčacia doba na uplatnenie nároku voči škodcovi. V tomto prípade bol znalecký posudok vypracovaný dňa 19.12.2017, t. j. viac ako rok po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví dňa 18.01.2013, a preto je možné konštatovať, že znalecká organizácia mala k dispozícii objektívne skutkové okolnosti, na základe ktorých mohla posúdiť rozsah škody a vyčíslíť výšku škody v časti sťaženia spoločenského uplatnenia. Nie je však vylúčené, že v niektorých prípadoch môže dôjsť k situácii, keď po skončení liečenia v súvislosti s poškodením na zdraví vznikne ďalšie zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov tiež nepredpokladal. Pri týchto nepredpokladateľných zhoršeniach zdravotného stavu poškodeného nie je možné konštatovať, že zdravotný stav poškodeného nebol pri pôvodnom posúdení ustálený, ale naopak, uvedené zakladá dôvod k odškodneniu tohto nepredpokladaného zhoršenia zdravotného stavu, ktorý nastal. Znamená to, že poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške ustanovenej v § 10 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z.

25. K námietke premlčania vznesenej žalovaným a intervenientom na strane žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým dosiahnuť stav, v rámci ktorého sa už oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Následkom účinne vznesenej námietky premlčania v súdnom konaní je, že premlčané právo nemožno oprávnenému priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania súd posudzuje prednostne opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania ešte pred prípadným zisťovaním výšky škody a pod. (porovnaj R 29/1983).

26. Objektívna premlčacia doba vôbec neplatí pri práve na náhradu škody spôsobenej na zdraví. Uplatní sa tu len subjektívna dvojročná premlčacia doba, ktorá začne plynúť od okamihu, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Ak právo na náhradu škody z ublíženia na zdraví tvorí niekoľko zložiek súčasne (napr. právo na bolestné, právo na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, právo na náhradu liečebných nákladov), súdna prax (na rozdiel od právnej teórie) vychádza z názoru, že jednotlivé zložky práva na náhradu škody sa prejavujú ako samostatné dielčie nároky. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že o škode spočívajúcej v bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie v okamihu, keď došlo k ustáleniu zdravotného stavu poškodeného. V tomto konkrétnom prípade súd prvej inštancie vychádzal z toho, že znalecký posudok č. XX/XXXX M. V. T. zo dňa 08.02.2015 síce neobsahoval položku č. 310 k sťaženiu spoločenského uplatnenia, ale v závere znalec uviedol, že po uplynutí dvoch rokov od posudzovanej operácie je možné určiť, že popísané trvalé následky sú trvalé, nemenné a ďalšou liečbou neovplyvniteľné. To znamená, že zdravotný stav žalobkyne možno považovať za ustálený najneskôr 31.12.2015 (čo vyplýva aj z doplnku č. 20/2019, v ktorom znalecká organizácia uviedla, že až rok 2015 možno považovať za dátum, kedy je možné považovať stav žalobkyne za ustálený na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia). Následne na návrh žalovaného, ktorý nesúhlasil so znaleckým posudkom č. 29/2014 bol vypracovaný nový znalecký posudok č. 26/2017 zo dňa 19.12.2017, v ktorom znalecká organizácia na základe klinického vyšetrenia žalobkyne stanovila v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia okrem iného aj položku č. 310 poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu v počte bodov 200. Podľa znaleckej organizácie uvedené následky sú z chirurgického hľadiska trvalé, bez očakávateľného zlepšenia a ich stav už nie je chirurgicky korigovateľný. S rastúcim vekom poškodenej možno očakávať miernu progresiu následkov. Uvedené následky hendikepujú žalobkyňu vo všetkých aspektoch bytia, ako v spoločenskom, rodinnom aj pracovnom bytí. Znalecký posudok č. XX/XXXX prevzal podľa doručky na čl. 229 spisu právny zástupca žalobkyne dňa 18.01.2018 a následne hneď písomným podaním zo dňa 27.02.2018, doručeným súdu dňa 02.03.2018 žalobkyňa rozšírila svoj nárok o sťaženie spoločenského uplatnenia podľa položky č. 310. Súd síce nerozhodol o zmene petitu žaloby, ale konal ďalej o zmenenom nároku žalobkyne, ktorý sa správoplatnil vylučujúcim výrokom rozsudku č. k. 3C/65/2015-185 zo dňa 16.03.2018, čo nie je možné považovať za vadu v konaní.

27. Súd prvej inštancie sa vyporiadal aj s námietkou žalovaného intervenienta, ktorí tvrdili, že žalobkyňa mala aj s poukazom na doplnok znaleckého posudku č. 20/2019, najneskôr do 31.12.2017 uplatniť nárok z položky č. 310. Súd prvej inštancie položil otázku, ako mohla uplatniť tento nárok, keď sa o

ňom dozvedela až dňa 18.01.2018, a bezprostredne potom reagovala podaním návrhu na zmenu petitu žaloby.

28. Ďalej podľa názoru súdu prvej inštancie bolo potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že síce obidva znalecké posudky boli vypracované po klinickom, t. j. osobnom vyšetrení žalobkyne, avšak niet žiadnej pochybnosti o tom, že v rozpätí viac ako dvoch rokov (znalecký posudok č. XX/XXXX dňa 08.02.2015 a znalecký posudok č. XX/XXXX dňa 19.12.2017), čo už samo o sebe, pri tak rozsiahlych následkoch, ktoré zasiahli žalobkyňu na jej zdravotnom stave svedčí o tom, že hoci podľa Doplnku č. XX/XXXX bolo možné z retrospektívneho hľadiska plniť položku č. 310 už v roku 2015, je potrebné aj na základe predloženej zdravotnej dokumentácie žalobkyne, podľa ktorej ešte koncom roka 2015, kedy sa podrobila rehabilitácii, bola jazva brucha stále aktívna, prisvedčíť k odbornému stanovisku M.. V. T. zo dňa 10.10.2018 (čl. 30 a čl.107 spisu), v ktorom jednoznačne uviedol, že jeho posudok neobsahoval položku č. 310- poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného listu, pretože tento následok sa vyvinul až neskôr, teda až po podaní znaleckého posudku, v priebehu rokov 2015 až 2017, čo na druhej strane zodpovedá tomu, že ho znalecká organizácia práve v roku 2017 vo svojom znaleckom posudku uviedla. Navyše znalecká organizácia podrobila žalobkyňu klinickému vyšetreniu dňa 07.12.2017 a M.. T. k predloženému odbornému stanovisku dňa 03.10.2018, t. j. pred podaním tohto odborného stanoviska, čo zodpovedá spresneniu nároku žalobkyne.

29. Z uvedeného bez akýchkoľvek pochybností vyplýva záver, že aj keď v znaleckom posudku č. 29/2014 z roku 2015, na základe ktorého žalobkyňa uplatnila v konaní svoj nárok na súde nebola obsiahnutá položka č. 310, nie je možné sa stotožniť s názorom žalovaného a intervenienta, že ak následne znalecká organizácia na základe predloženej lekárskej dokumentácie a vyšetrenia žalobkyne v roku 2017 zistila aj poškodenie zdravia obsiahnutého v položke č. 310, ide o nový nárok žalobkyne, vo vzťahu ku ktorému je dôvodne vznesená námietka premĺčania. V súdenom prípade ide o ustálenie rozsahu poškodenia zdravia žalobkyne, vo vzťahu ku ktorému jej nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia prináleží. Žalobkyňa si žalobou uplatnila sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 22.412,80 eur, ktorú výšku odôvodnila poukazom na dôkaz - znalecký posudok, ktorý bol v priebehu konania ďalším znaleckým posudkom vypracovaným na návrh žalovaného spresnený - opravený. Nebolo preto možné zo strany súdu zohľadniť námietku premĺčania vznesenú žalovaným a intervenientom vo vzťahu k tejto položke (obdobne pozri aj rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 15Co/23/2019 zo dňa 21.01.2020).

30. Zároveň súd prvej inštancie poukázal aj na to, že v odôvodnení rozsudku č.k. 3C/65/2015 - 185 zo dňa 16.03.2018 súd taktiež neakceptoval námietku žalovaného a vedľajšieho účastníka o tom, že ide o premĺčaný nárok, nakoľko aj z predloženého znaleckého posudku z roku 2017 mal zistené, že žalobkyňa trpí ďalšími komplikáciami a jej zdravotný stav zrejme nie je ešte stále stabilizovaný a vznikajú ďalšie komplikácie. Vzhľadom k uvedenému súd II. výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.220,- eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne.

31. Ďalším nárokom, ktorý si uplatnila žalobkyňa bol nárok na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti po jeho úpravách v konečnej sume 764,26 eur za obdobie od 17.01.2013 do 30.04.2013, z ktorej sumy intervenient uhradil časť vo výške 544,07 eur a zostávajúci nárok predstavuje sumu 220,19 eur. Nárok odôvodnila tým, že táto suma predstavuje rozdiel, ktorý vznikol počas jej práceneschopnosti medzi mzdou, na ktorú by mala mať nárok, v prípade že by nebola PN v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti žalovaným a nemocenskou dávkou, ktorá jej bola počas PN vyplácaná.

32. V tomto konkrétnom prípade žiadna zo strán nerozporovala, že PN žalobkyne trvala od 17.01.2013 do 30.04.2013. V znaleckom posudku č. 26/2017 v odpovedi na otázku č. 6 v znení: „uviesť celkovú dobu liečenia a práceneschopnosti žalobkyne a aká dlhá by bola doba liečenia v prípade, ak by bol lekársky postup lege artis“, znalecká organizácia uviedla, že odpoveď na danú otázku je hypotetická. Akurát skoršia diagnostika poranenia hrubého čreva mohla viesť ku kratšej dobe liečby. Nedá sa z retrospektívneho pohľadu určiť, o koľko by reálna doba liečby poškodenej bola kratšia v prípade skoršej diagnostiky a liečby poranenia hrubého čreva. Je možné uviesť, že akurát v prípade skoršej diagnostiky bola očakávateľná výrazne kratšia doba liečby, bez možnosti presnej špecifikácie. Z tohto záveru vyplýva, že nespochybniteľným je fakt, že zákrok, za ktorý v celom rozsahu nesie zodpovednosť žalovaný, nebol vykonaný lege artis, v dôsledku čoho bola žalobkyňa PN od 17.01.2013 do 30.04.2013, pričom skutočnosť, či by pri priebehu zákroku lege artis bola skutočne PN ako tvrdí intervenient 28- 31,

t. j. cca 4 týždne, menej alebo viac, nebolo preukázané (možno, ak by po zákroku nemala vôbec žiadne komplikácie, nastúpila by do práce aj po dvoch týždňoch, čo je tak, ako uviedla znalecká organizácia veľmi hypotetická otázka). Je preto nutné, ba dokonca podľa názoru súdu až nevyhnutné pristupovať k jedinému nespochybniteľnému fakt, a to, že v dôsledku non lege artis postupu žalovaného PN žalobkyne trvala 104 dní a za tieto dni má nárok na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti po úhrade intervenienta v sume 544,07 eur v zostávajúcej výške 220,19 eur, na úhradu ktorej súd zaviazal žalovaného II. výrokom rozsudku.

33. Čo do znaleckého posudku M.. V. T. pod č. XX/XXXX zo dňa 08.02.2015 poukázal súd prvej inštancie na záver odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, keď odvolací súd konštatoval, že tento znalecký posudok spĺňa všetky náležitosti súkromného znaleckého posudku podľa ust. § 209 CSP, vrátane náležitosti podľa § 17 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch a tlmočníkoch. Žalovaný a intervenient namietali, že znalecký posudok neobsahuje znaleckú doložku, čo nie je pravda, nakoľko znalecká doložka je obsiahnutá na strane 10 znaleckého posudku na čl. 18 spisu. Navyše súd prvej inštancie dal za pravdu žalobkyňi, že aj znalecká organizácia L. Q. sa v celom rozsahu stotožnila so spôsobom bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v tomto znaleckom posudku.

34. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou vyplýva vynaloženie nákladov na znalečné v celkovej výške 519,74 eur ako nákladov v súvislosti s uplatnením predmetnej pohľadávky, pretože bez vypracovania znaleckého posudku, by nevedela určiť výšku škody na zdraví, ktorú si v tomto konaní uplatnila. Vzhľadom na uvedené a taktiež vzhľadom k tomu, že znalecký posudok obsahuje všetky zákonné náležitosti má súd za to, že žaloba žalobkyne je aj v tejto časti dôvodná, a preto jej priznal II. výrokom rozsudku aj sumu 519,74 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

35. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že konanie z titulu náhrady škody, keď rozhodnutie záviselo od znaleckého posudku, žalobkyňa bola v základe nároku plne úspešná. Rozhodnutie o výške nároku záviselo len od znaleckého posudku, a preto súd III. výrokom priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % z jej prisúdenej sumy, t. j. zo sumy 31.651,93 eur. Suma 27.692,- eur bola priznaná rozsudkom č.k. 3C/65/2015-185 v spojení s opravným uznesením č.k. 3C/65/2015-190 a suma 3.959,93 eur priznaná týmto rozsudkom. Súd prvej inštancie poukázal nielen na ust. § 255 ods. 2 CSP, na predchádzajúce ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ale aj na článok 3 a 4 ods. 2 CSP. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Vo vzťahu k intervenientovi na strane žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že ten si nárok na náhradu trov konania síce uplatnil, avšak u neho zo spisu žiadne vyčísliteľné a preukázateľné trovy konania nevyplývajú. Preto intervenientovi súd prvej inštancie IV. nárok na náhradu trov konania nepriznal aj vzhľadom na dispozičný princíp a článok 7 ods. 1 základných princípov CSP.

36. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný, a to proti výrokom II. a III. rozsudku. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. K otázke premlčania poukázal na body 33. a 59. rozsudku, rovnako aj na záver znaleckého posudku bod 7. MUDr. V. T. zo dňa 08.12.2015, kde má byť jasne konštatované, že po uplynutí 2 rokov od posudzovanej operácie je možné určiť, že popísané trvalé následky sú trvalé, nemenné a ďalšou liečbou neovplyvniteľné. Preto akékoľvek ďalšie modifikovanie otázky premlčania položky, ktorú opomenul ohodnotiť prvotne znalec, ktorého si vybral žalobca nemôže byť otázkou dôvodne vzneseného premlčania, posúdená v neprospech žalovaného, len z dôvodu zachovania dobrých mravov. Uvedené podporuje aj konštatovanie súdu v bode 58. rozsudku, kde sa uvádza, že na začiatok plynutia premlčacej lehoty nemá vplyv, kedy si poškodený zabezpečí dôkazy na to, aby skutkové okolnosti o ktorých má vedomosť mohol aj preukázať, teda kedy si dá vypracovať lekársky posudok, no pri rozhodovaní súdu túto zásadu poprel. Žalovaný sa nestotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie uvedeným v bode 53. odôvodnenia, nakoľko k zhoršeniu zdravotného stavu môže dôjsť aj niekoľko rokov po ustálení, avšak v takom prípade je potrebné vždy posudzovať všetky okolnosti, ktoré mohli mať zhoršenie za následok. Ako napríklad iné pridružené ochorenia, poskytovanie zdravotnej starostlivosti u iného poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, a podobne. Preto práve účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov tak, aby uplatnili svoje práva v primeraných lehotách. K nároku na náhradu za stratu na zárobku počas PN v zostávajúcej výške 220,19 eur, žalovaný uviedol, že poškodená bola PN od 17.01.2013 do 30.04.2013 (104 dní), a za toto celé obdobie si uplatnila stratu na zárobku

počas PN. Prijatá bola dňa 17.01.2013 na oddelenie NSP, za účelom plánovanej operácie pravého vaječníka pre krvavú cystu. Operácia bola vykonaná 18.01.2013, kedy došlo k poškodeniu hrubého čreva. Zmluvný lekár uviedol, že podľa štatistického úradu zdravotníckych informácií, dočasná pracovná neschopnosť po nekomplikovanom laparoskopickom zákroku je cca 28 - 31 dní. Pri komplikáciách a zákrokoch na hrubom čreve je trvanie dočasnej pracovnej neschopnosti cca v rozpätí 91 - 112 dní. Posudzovaná bola dočasná pracovná neschopnosť od 18.01. do 30.04.2013, t.j. 104 dní, z toho 71 pracovných. Úhrada za stratu na zárobku počas trvania dočasnej pracovnej neschopnosti je z hľadiska medicínskeho posudkového plnenia odôvodnená, lebo dočasná pracovná neschopnosť bola spôsobená pochybením zdravotníckeho zariadenia. Pokiaľ by nedošlo k poškodeniu hrubého čreva, je predpokladaná dočasná pracovná neschopnosť pri nekomplikovanom laparoskopickom zákroku 28-31 dní, a pracovná neschopnosť od 17.01.2013 do 16.02.2013, t.j. 31 dní. Preto intervenient uhradil žalobkyni stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti za dobu od 17.02.2013 do 30.04.2013, t.j. za 73 dní vo výške 544,07 eur. Náhradu príjmu počas PN upravuje zákon č. 462/2003 Z.z., o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a nemocenské upravuje zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Parametrom na určenie výšky náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti a nemocenského je denný vymeriavací základ, ktorý sa určí ako podiel súčtu vymeriavacích základov, z ktorých poistenec zaplatil poistné na nemocenské poistenie v rozhodujúcom období a počtu dní rozhodujúceho obdobia. Zamestnávateľ mal uviesť denný vymeriavací základ podľa § 84 zákona č. 461/2003 Z.z., čo je podiel súčtu vymeriavacích základov zamestnanca neobmedzených podľa § 138 ods. 13 dosiahnutých v rozhodujúcom období a počtu kalendárnych dní rozhodného obdobia, nie denný vymeriavací základ pre určenie dĺžky dočasnej pracovnej neschopnosti. Tieto skutočnosti žalovaný ako aj intervenient v konaní niekoľkokrát namietali, avšak súd v rozsudku len stroho konštatoval uvedené skutočnosti, ako dôvod výpočtu uviedol postup non lege artis žalovaného, pričom sa s ním riadne nevysporiadal. Čo do nároku v sume 519, 74 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celom rozsahu považuje žalovaný tento nárok ako nedôvodný s poukazom na ust. zákona č. 437/2004 Z.z., ktoré stanovujú podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, vydávanie lekárskeho posudku a jeho náležitostí ako aj zásady hodnotenia týchto požiadaviek. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na § 7 ods. 1, 6 zákona č. 437/2004 Z.z, z ktorých citoval. Preto žalovaný žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a odvolaniu vyhovel. Zároveň žiadal priznať žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, alebo aby odvolací súd alternatívne rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

37. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril intervenient na strane žalovaného. Plne sa stotožnil s podaným odvolaním žalovaného a s dôvodmi uvádzanými v odvolaní, na základe ktorých žalovaný žiada zrušiť rozsudok v napadnutej časti. Intervenient tiež žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, alebo alternatívne zmeniť a žalobu zamietnuť.

38. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Plne sa stotožnila s rozhodnutím súdu prvej inštancie aj s jeho odôvodnením. Mala za to, že súd prvej inštancie sa náležite vypořiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a argumentáciami oboch procesných strán. Vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy všetky dôkazy v konaní vykonané, a na podklade vykonaných dôkazov vec správne právne posúdil, a pri svojom rozhodovaní správne aplikoval a interpretoval právne normy, ako aj rozhodnutia v rámci súdnej praxe. Žalobkyňa mala za to, že súd prvej inštancie v súlade s požiadavkou Európskeho súdu, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, kladenými na rozhodnutia ich odôvodnenia, dostatočne a hodnoverne odôvodnil svoje rozhodnutie. Z obsahu odvolania žalovaného je zrejmé, že odvolacie dôvody, ktoré uviedol v zmysle CSP sú iba formálne. Z celého odvolania totiž nevyplýva v čom mal vlastne súd prvej inštancie pochybiť. Vo vzťahu k § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, nie je v odvolaní žalovaného uvedená žiadna konkrétna vada, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobkyňa mala preto za to, že odvolací súd sa ani nemôže týmto odvolacím dôvodom zaoberať, ani rozsudok riadne preskúmať. Vo vzťahu k písm. f/ § 365 ods. 1 taktiež v odvolaní žalovaného sa nenachádza konkretizácia toho, čo podľa žalovaného viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, a na základe akých vykonaných dôkazov súdu prvej inštancie. Nie je možné z obsahu odvolania zistiť, ktoré konkrétne vykonané dôkazy boli zo strany súdu prvej inštancie hodnotené nesprávne, a to či už jednotlivito alebo vo vzájomných súvislostiach. Vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, a súd prvej inštancie v konaní správne aplikoval všetky ustanovenia CSP, týkajúce sa vykonávania a následného hodnotenia dôkazov. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia je zo strany súdu prvej inštancie vidieť logický postup,

ktorým sa súd prvej inštancie riadil pri hodnotení dôkazov, a ich následnej aplikácie na danú vec. O nesprávnych skutkových zisteniach na strane súdu prvej inštancie, nie je možné hovoriť iba preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá predstavám žalovaného. Žalobkyňa mala za to, že ani tento odvolací dôvod nie je relevantný, lebo je uvedený v odvolaní len formálne. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP žalobkyňa uviedla, že v celom odvolaní žalovaného sa nenachádza ani len zmienka o tom, aký právny predpis, či konkrétne ustanovenie konkrétneho právneho predpisu boli pri rozhodovaní súdu prvej inštancie nesprávne aplikované na danú vec. Uviedla, že súd prvej inštancie dôsledne aplikoval nielen ustanovenia CSP, ale správne vyhodnotil a aplikoval aj hmotnoprávne predpisy v tejto veci, pričom pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z právnej praxe iných súdov. Žalovaný vo svojom odvolaní opakovane poukazuje na ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Snaží sa navodiť dojem, že znalec, ktorý vypracoval pre žalobkyňu znalecký posudok prvotne opomenul ohodnotiť položku č. 310, a preto vznesenie námietky premlčania zo strany žalovaného je dôvodné, a nie je možné len z ohľadu na dobré mravy posúdiť vznesenú námietku v neprospech žalovaného. Žalobkyňa k tomu uviedla, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v danom jej konkrétnom prípade je značne obtiažné zistiť, kedy skutočne došlo k ustáleniu jej zdravotného stavu a či vôbec. MUDr. V. T. vo svojom odbornom stanovisku zo dňa 10.10.2018 jednoznačne uviedol prečo položka č. 310 neobsahovala ním vypracovaný znalecký posudok, a zo záverov dodatku č. XX/XXXX k Znaleckému posudku č. XX/XXXX, Znaleckej organizácie L. Q. je zrejmé, že tá len teoreticky uvažovala nad optimálnymi možnosťami ustálenia zdravotného stavu, pričom ani ona jednoznačne a presne nevedela určiť dátum ustálenia zdravotného stavu žalobkyne. Žalobkyňa má preto za to, že súd prvej inštancie sa správne vypořiadal s námietkou žalovaného a intervenienta ohľadom premlčania jej nároku pri položke č. 310, kde tento nárok za premlčaný nepovažoval. Žalobkyňa po tom, čo sa dozvedela o sťažení spoločenského uplatnenia, podľa položky č. 310 si nárok následne riadne uplatnila. Súd prvej inštancie pod bodmi 59., 60., 61., a najmä pod bodom 62. a 63. napadnutého rozsudku hodnoverne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil, prečo nezohľadnil námietku premlčania nároku žalobkyne pri položke č. 310 zo strany žalovaného a intervenienta. Žalobkyňa sa taktiež stotožnila s rozhodnutím súdu prvej inštancie ohľadne ďalších nárokov, ktoré si uplatnila, a to nároku na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti v zostávajúcej výške 220,19 eur, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky znalečného za Znalecký posudok č. XX/XXXX vo výške 519,74 eur. Rozhodnutie považuje za zákonné a správne. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že práceneschopnosť žalobkyne trvala 104 dní, práve v dôsledku postupu non lege artis žalovaného od počiatku. Súd prvej inštancie správne zohľadnil túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní. Žalobkyňa nemôže súhlasiť s tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní, že súd len stroho konštatoval uvedené skutočnosti, ako dôvod výpočtu uviedol postup non lege artis žalovaného, pričom sa s nimi riadne vypořiadal. Konštatovala, že súd prvej inštancie aj v tomto prípade hodnoverne odôvodnil svoje rozhodnutie, a to v bodoch 64., 65., 66., a 67. napadnutého rozsudku. Ohľadne žalovaným počas celého konania namietaného znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 08.02.2015 a s ním spojeného nároku žalobkyne na náhradu nákladov spojených s jeho vypracovaním, ako aj k tvrdeniu žalovaného uvedeného v jeho odvolaní, že predmetný znalecký posudok nemá zákonom predpísané náležitosti a uvedené mal potvrdiť aj Krajský súd v Prešove v zrušujúcom uznesení, poukázala žalobkyňa na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/39/2020 zo dňa 31.08.2020. Krajský súd sám jednoznačne uviedol, že vo vzťahu k znaleckému posudku, tento podľa jeho názoru spĺňa všetky náležitosti súkromného znaleckého posudku, podľa § 209 CSP, vrátane náležitostí podľa § 17 zákona č. 382/2004 Z.z. Tento znalecký posudok obsahuje znaleckú doložku, ako aj všetky zákonné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o znalcoch a tlmočníkoch. Ide o bod 71. napadnutého rozsudku. Ohľadne opakovaného namietania zo strany žalovaného, že žalobkyňa mala postupovať podľa ust. § 7 ods. 1 a 6 zák. č. 437/2004 Z.z., a nemala si nechať vypracovať znalecký posudok žalobkyňa opakovane uviedla, že v konaní o nároku na náhradu škody na zdraví, bolo na žalobkyňu uniesť dôkazné bremeno, že žalovaný nesie zodpovednosť za spôsobenú škodu na zdraví žalobkyne, ako aj existenciu príčinnej súvislosti medzi jeho konaním non lege artis, a škodou na zdraví žalobkyne. Je zrejmé, že lekárske posudky by na rozdiel od znaleckého posudku, ktoré predložila žalobkyňa určite nepostačovali, pričom žalovaný odmietal svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu na zdraví žalobkyne. Súd prvej inštancie aj v tomto prípade hodnoverne a dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, ktorým priznal žalobkyňu nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, teda znalečného vo výške 519,74 eur, a to najmä v bodoch 70., 71., 72. a 73. napadnutého rozsudku. Ohľadne napadnutého výroku III. rozsudku o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobkyne voči žalovanému k tomu žalobkyňa v celom rozsahu poukázala na odôvodnenie bode 74., 75. a 76. rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj na odôvodnenie k trovám v bode 37. uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/39/2020 zo dňa 31.08.2021. Žalobkyňa má preto za to, že súd

prvej inštancie správne rozhodol o jej nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3.220,- eur, ako aj o nároku na náhradu za stratu zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 220,19 eur, ako aj o nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 519,74 eur. Taktiež súd správne rozhodol o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobkyni v rozsahu 100% voči žalovanému. Preto žalobkyňa navrhla v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok v napadnutých výrokoch II. a III. potvrdiť ako vecne správny a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

39. Žalobkyňa sa vyjadrila aj k vyjadreniu intervenienta na strane žalovaného k odvolaniu žalovaného. Opakovane uviedla, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením. Žalovaný síce vo svojom odvolaní uvádza odvolacie dôvody, na základe ktorých žiada zrušiť napadnutý rozsudok, na ktoré dôvody odkazuje aj intervenient vo svojom vyjadrení, avšak z obsahu odvolania je zrejmé, že tieto odvolacie dôvody sú uvedené iba formálne. Súd prvej inštancie sa náležite vypořiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, argumentáciami oboch procesných strán. Vzal pri rozhodovaní do úvahy všetky dôkazy v konaní vykonané, a na podklade vykonaných dôkazov vec správne právne posúdil. Preto žalobkyňa v ďalšom odkázala už na podané vyjadrenie z jej strany k odvolaniu žalovaného, ktorého vyjadrenia sa pridržala v celom rozsahu.

40. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril intervenient na strane žalovaného. Oznamil, že nie je možné sa stotožniť s právnym názorom žalobkyne v otázke nepremičania nároku, konkrétne položky č. 310 bolestného, nakoľko súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s názorom znaleckej organizácie L. Q., ktorá danú položku určila, a zároveň aj uviedla dátum ustálenia zdravotného stavu žalobkyne od ktorého sa odvíja dvojročná lehota premlčania nároku. Na jednej strane súd danú položku, ktorú určila znalecká organizácia akceptoval pre posúdenie nároku, no na druhej strane druhú časť daného posudku, ktorým sa daná organizácia vyjadrila k otázke ustálenia zdravotného stavu pre túto položku neakceptoval, ale akceptoval názor M.. T., ktorý vypracoval súkromný znalecký posudok pre žalobkyňu. Preto má intervenient na strane žalovaného za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zároveň súd prvej inštancie nesprávne priznal aj nárok za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, ktorá by trvala aj v prípade, ak by zákrok žalobkyne bol bez komplikácií. Preto jej tento nárok, ako aj nárok za vypracovanie súkromného znaleckého posudku nepatrí.

41. K vyjadreniu intervenienta na strane žalovaného zaslala znova vyjadrenie žalobkyňa. V súvislosti s intervenientom namietanou akceptáciou názoru M.. T. súdom, oproti organizácii L. Q. ohľadne ustálenia zdravotného stavu žalobkyne, žalobkyňa poukázala na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie pod bodom 61., s ktorým sa plne stotožnila. Zároveň opakovane upozornila na to, že pri osobe M.. T., ide o znalca s dlhoročnou praxou v odbore, ktorý je si plne vedomý následkov podania nepravdivého znaleckého posudku, ako aj nepravdivých stanovísk. Žalobkyňa nechápe prečo neustále dochádza zo strany tak žalovaného, ako aj intervenienta k spochybňovaniu ním vypracovaného znaleckého posudku, ako aj odborného stanoviska zo dňa 10.10.2018. Ohľadne namietaného nároku na stratu na zárobku počas PN, a taktiež aj nároku na vypracovanie znaleckého posudku, žalobkyňa odkázala na podané vyjadrenie k odvolaniu žalovaného. Konštatovala, že súd prvej inštancie sa náležite vypořiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a argumentáciami oboch procesných strán. Vzal do úvahy všetky dôkazy, ktoré boli vykonané a na podklade vykonaných dôkazov vec správne právne posúdil a vo veci správne rozhodol a svoje rozhodnutie hodnoverne odôvodnil.

42. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

43. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 24.03.2023 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

44. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

45. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

46. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávacom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností čo do merita veci, a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej.

47. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, a že rozsudok spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci. K otázke premlčania poukázal na body 33. a 59. rozsudku, ako aj na záver znaleckého posudku bod 7. M.. V. T. zo dňa 08.12.2015, kde má byť jasne konštatované, že po uplynutí 2 rokov od posudzovanej operácie je možné určiť, že popísané trvalé následky sú trvalé, nemenné a ďalšou liečbou neovplyviteľné. Preto akékoľvek ďalšie modifikovanie otázky premlčania položky, ktorú opomenul ohodnotiť prvotne znalec, ktorého si vybral žalobca, nemôže byť otázkou dôvodne vzneseného premlčania posúdená v neprospech žalovaného len z dôvodu zachovania dobrých mravov. Uvedené má podporovať aj konštatovanie súdu v bode 58. rozsudku, kde súd prvej inštancie uvádza, že na začiatok plynutia premlčacej lehoty nemá vplyv, kedy si poškodený zabezpečí dôkazy na to, aby skutkové okolnosti o ktorých má vedomosť mohol aj preukázať. Teda kedy si dá vypracovať lekárske posudky, no pri rozhodovaní mal súd prvej inštancie túto zásadu poprieť. S uvedeným názorom odvolací súd nesúhlasí. Vykonané dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej voľnej úvahy, a to každý jednotlivý a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom neznamena ľubovôľu, ale súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Potom hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Podľa názoru odvolacieho súdu pravidlám formálnej logiky zodpovedá názor súdu prvej inštancie, že aj keď v znaleckom Posudku č. XX/XXXX zo dňa 08.02. 2015, na základe ktorého žalobkyňa uplatnila v konaní svoj nárok na súde, nebola obsiahnutá položka č. 310, nie je možné sa stotožniť s názorom žalovaného aj intervenienta, že ak následne znalecká organizácia na základe predloženej lekárskej dokumentácie a vyšetrenia žalobkyne v roku 2017 zistila aj poškodenie zdravia obsiahnuté v položke č. 310, ide o nový nárok žalobkyne vo vzťahu ku ktorému je dôvodne vznesená námietka premlčania. I podľa názoru odvolacieho súdu v súdenom prípade ide o ustálenie rozsahu poškodenia zdravia žalobkyne vo vzťahu ku ktorému jej nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia skutočne prináleží. Žalobkyňa si žalobou uplatnila sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 22.412,80 eur, ktorú výšku odôvodnila s poukazom na dôkaz, a to znalecký posudok, ktorý bol v priebehu konania ďalším znaleckým posudkom vypracovaný na návrh žalovaného spresnený - opravený. Správne preto súd prvej inštancie nezohľadnil námietku premlčania vznesenú žalovaným a intervenientom vo vzťahu k tejto položke. Možno prisvedčiť súdu prvej inštancie, že obdobne rozhodol i Krajský súd v Prešove vo veci sp.zn. 15Co/23/2019 dňa 21.01.2020. S týmto názorom sa odvolací súd plne stotožňuje.

48. Žalovaný zároveň namietal aj priznanú stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti žalobkyne v zostávajúcej výške 220,19 eur. Žalovaný uviedol, že poškodená bola práceneschopná od 17.01.2013 do 30.04.2013, t.j. 104 dní, a za toto celé obdobie si uplatnila stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti. Zmluvný lekár uviedol, že podľa štatistického úradu zdravotníckych informácií, dočasná pracovná neschopnosť po nekomplikovanom laparoskopickom zákroku je cca 28-31 dní. Pri komplikáciách a zákrokoch na hrubom čreve je trvanie dočasnej pracovnej neschopnosti cca v rozpätí 91-112 dní. I odvolací súd má za to, že práceneschopnosť žalobkyne trvala 104 dní práve v dôsledku postupu non lege artis žalovaného. Preto súd prvej inštancie správne zohľadnil túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní. Na odôvodnenie nároku vo výške 220,19 eur v rozsudku súdu prvej inštancie v bodoch 64-67 napadnutého rozsudku poukazuje i odvolací súd.

49. Čo sa týka nároku na zaplatenie nákladov spojených s vypracovaním Znaleckého posudku č. 29/2014 zo dňa 08.02.2015 vyslovil svoj právny názor už odvolací súd v zrušujúcom uznesení sp.zn. 5Co/39/2020 zo dňa 31.08.2021. Odvolací súd vo vzťahu k znaleckému posudku znalca MUDr. V.

T. uviedol, že znalecký posudok podľa jeho názoru spĺňa všetky náležitosti súkromného znaleckého posudku podľa ust. § 209 CSP, vrátane náležitostí podľa § 17 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch a tlmočníkoch. Na tomto svojom právnom názore zotrváva odvolací súd i v tomto odvolacom konaní. Znalecký posudok obsahuje znaleckú doložku, ako aj všetky zákonné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o znalcoch a tlmočníkoch. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že aj znalecká organizácia L. Q. sa v celom rozsahu stotožnila so spôsobom bodové hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v znaleckom posudku znalca M.. V. T.. Zo zistených dôkazov predložených žalobkyňou vyplýva vynaloženie nákladov na znalečné v celkovej výške 519,74 eur, ako nákladov súvisiacich s uplatnením predmetnej pohľadávky. Bez vypracovania znaleckého posudku tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia by žalobkyňa nevedela určiť výšku škody na zdraví, ktorú si v konaní uplatnila.

50. Možno teda napriek nesúhlasu žalovaného uzavrieť, že podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného (ani intervenienta na strane žalovaného), teda že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom neznamena, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu, rešpektoval základné právo strán sporu na súdnu ochranu a túto stranám poskytol v požadovanej kvalite.

51. Súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol i o trovách konania, pričom svoje rozhodnutie aj v tejto časti riadne odôvodnil. I odvolací súd má za to, že rozhodnutie o výške nároku záviselo od znaleckého posudku, a preto správne súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100% z jej prisúdenej sumy, t.j. 31.651,93 eur. Správne súd prvej inštancie poukázal nielen na ust. § 255 ods. 2 CSP, ale na ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, a na článok 3 a 4 ods. 2 CSP.

52. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku I. o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 594,80 eur a výroku IV. o nepriznaní trov konania intervenientovi, podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

53. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

54. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).